

LEKARZOW (1) *ai*

D sg fl(e)karzow(e)j.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „lekarz” ‘doktor’: Alexánder wolał fie wąptliwey wierze lekárzowey polećić/ niż niewąptliwą śmiercią vmrzeć. BielKron 124.

Cf LEKARSKI, LEKARZOWA

BZ